

Loreak

Antton Izagirre

Ezezagunak bidalitako loreak maitasun istorio txiki baten sinbolo erraldoi bilakatu dira. Loreak dira gure memoria kolektiboan ditugun oroimenaren lekuko.

Baditut lagunak, urterik galdu gabe, nire urtebetetze eguna oroitzeko loreak bidaltzen dizkidatenak. Maiteak ditugunei loreak igortzen dizkiegu. Lorez laguntzen dugu galdu berri dugun senide edo lagunaren oroimena. Loreak eramaten ditugu hilerrira haien oroitzapena bizirau-narazteko. Lore sorta koloredunak, lore zurriak, lore gorriak...

Lore gorri bana utzi diegu 36ko gerran hilak eta fusilatuak, urte luzetan lurpean

ahaztuak, izan eta orain geure memoriara berreskuratutakoei. “Geureak” gogorarazteko egin dugu, “besteek” ahaztu nahi izan zituztenak. Azken urte luze hauetako gatazkan galdutako “geure hildakoei” sarritan loreak jarri dizkiegu, geure oroimenean ditugun lekuko. Ohartu gara “besteek” ere “euren hildakoak” lorez oroitu izan dituztela. Azken finean, gaur-gaurkoz, “geure hildakoen” eta “haien hildakoen” arteko urtetan eraikitako lubakiek itxi ezinak dirudite.

Zer gerta liteke, egun batez, “geureak” ezezagunen loreak jasotzen hasiko balira eta “haienak” ere beste ezezagunen loreak jasoko balituzte? Horrek ez ote luke alda-

tuko guztion begirada? EH Bilduko Asier Arraizek Legebiltzarrean eta komunikabi-deetan egindako aitorpenek PPko Arantza Quirogaren “loreak” jaso dituzte. Eta hark “lorez” itzuli dio aurkarien artean bakea eraikitze nahia.

Bakea, bizikidetza, memoria eta aitortza eraikitze “loreak” ezinbesteko sinbolo izango dira, eta “hitza” izango da haien aldarri. “Loreak” eta “hitza”. “Hitza” eta “Loreak”. Hitza, errelatoa, ez da bakarra izango, errealtatea anitza izaki, baina plurala izan liteke; “geurea” eta “haiena”. Aldiz, “Loreak” bai guztionak dira. Gai izan behar dugu geure “Oskar” propioa eraiki, irabazi eta jasotzeko. Geure esku dago! •

«Alternatiben EHria»

Andoni Egia

Ez, ez da posible, ezin liteke, eta gainera ezinezkoa da. Ez da ados edo kontra egotearen kontua. Ez da politikoa, ez da soziala, ezta ekonomikoa ere. Gezurra da, sinesmena eta mitoa, sinestearen indarraz ere, ezinezkoa izaten jarraitzen duena. Garaiotan ere, ez, ez da erlatiboa, ziririk handiena, utopiarik ezinezkoena, Kapitalismoa baita. Eta bizitza doakigu.

Batetik, ekonomiak etengabeko hazkunde behar du, urtean %3koa. Hazkunde honen bidez, ongizatea munduko pertsona guztiengana eramango du eta. Gezurra! Ezer ezin daiteke etengabe hazi, are gutxiago euskarria, mundua, urtean %3 hazten ez bada. Bestetik, lehiakortasuna

omen da garapena eragin eta hedatuko duena. Gezurra! Lehia hitzak dioen bezala, batzuek irabaz dezaten, besteek galdu egin behar baitugu. Eta horrela, zientzia mitogengatik ordezkatzuz, eta egia interesen azpian ezkutatzuz, natura deuseztatu eta mota guztietako desberdintasunak (klasea, generoa, jatorria, herrialde artekoa) indartzen dituzte.

Artikulu sorta honetan, Gezurra ezeztatzen saiatuko gara. Esaerak dioen bezala, usteak usteltzen utzi eta iluntasunari argi pixka bat ematen ahaleginduko gara, egia berriak irudikatuz, amestuz eta ezagutuz. Kapitalismoaren utopia ilun horren azpitik, orde, eredu berri baten lehenengo zantzuak ikus ditzakegu. Ekonomiaren

sektore guztietan, hau da, finantzetan, energian, telekomunikazioetan, zaintza-ren sektorean, industrian, lehenengo sektorean, hirigintzan... elkartasunean, jasangarritasunean eta demokrazian oinarritzen diren inizatiba berriak sortuz, mundu berri baten hezurdura mamitzen ari gara. Eta zu ere parte izan zaitezke. Hemen eta orain.

Bakarrik ezin duguna, elkarrekin posible dugula badakigulako, Ekonomia Sozial Eraldatzailean oinarritzen diren egia berriak ekoizten, konpartitzen eta kontsumitzen ari gara, eta urriaren 24an, Bilbon gauzatuko dugun Alternatiben Herrian, horietako batzuk irudikatu, amestu eta ezagutuko ditugu. Ba al zatoz? •